

Jotain saadaan ja jotain hävitään

Olin torstaina 8.2.2018 Tehyn valtuuston ylimääräisessä kokouksessa yhteistyöjäsenjärjestön edustajana. Esityksillä oli ajankohtainen neuvottelutilanne, ja illan tunnelma oli odottava ja jännittynyt. Saimme kokoukseen tiedon, että kunta-alalle on syntynyt sopimus. Illan mittaan tietoa sopimuksen sisällöstä tihkui enemmän, ja kokouksen jo venyttyä pitkälle yöhön Tehyn puheenjohtaja ja edunvalvontajohtaja saapuivat paikalle kertomaan neuvottelun tuloksen. Sopimuksen yksityiskohdat avattiin kohta kohdalta tarkasti, ja valtuusto hyväksyi neuvottelutuloksen yksimielisesti.

Someraivo kuohahti. Joka puolella pettyneet sosiaali- ja terveysalan työntekijät purkivat tuntojaan: neuvottelutulos ei ollut toivottu. Se, miten pettymys purkautui suoriksi henkilöuhkauksiksi, oli järkyttävää. Ihmiset olivat suunnilleen valmiita laittamaan roviolle neuvottelijat ja sopimuksen hyväksyneet. Odotukset olivat korkealla ja osa odotti ihmeitä. Josko palkka nyt nousisi sille tasolle, mille se hoitajien työn vaatavuuden vuoksi kuuluu? Jäsenistö putosi korkealta pettymyksen suohon. Vaikka sopimus on yleistä linjaa parempi, palkankorotukset jopa hieman suurempia ja tekstiparannukset merkittäviä, ei se sote-kenttää tyydyttänyt.

Neuvotteluissa on kuitenkin aina kyse sopijatahojen välisestä kompromissista – jotain saadaan ja jotain hävitään. Se, joka luulee, että kaikki saadaan ja tavoitteet täyttyvät sataprosenttisesti, ei ole perillä neuvottelujen luonteesta. Valtion ja kuntien taloudessa on aina tietyt raamit, sen ymmärtävät kaikki. Ylimääräistä rahaa, jolla palkkakuoppia täytettäisiin, nyt vain ei tipu puusta.

Mielelläni toki itsekin ottaisin hyvän kompensaation siitä vastuusta, mitä työssäni kannan ja minkä vapaa-ajastani ja perheen kanssa vietetystä ajasta menetän. Tässä nykyisessä työssäni tuo vastuu ei tietenkään ole samanlainen kuin teillä, arvon kollegat. Kukaan ei kuole, jos minä mokaan. Teille kaikille minä nostan hattua korkealle ja toivon todella, että työn arvostus alkaa näkyä muuallakin kuin tyytyväisissä asiakkaissa. Onko se oma sopimus, millä tämä arvostus saadaan, jää nähtäväksi. Kaikista pettymyksistä huolimatta muistetaan, mitä meillä ei olisi, jos ay-liikettä ei olisi.

Aurinkoista ja valoisa kevättä toivottaen

Marjo

MARJO LYYRA
puheenjohtaja
Suomen Kätilöliitto –
Finlands Barnmorskeförbund ry
Kuva: Saara Partanen



Vi förlorar något för att vinna något annat

Som representant för samarbetsmedlemsorganisationen deltog jag på torsdag den 8.2.2018 i Tehys extrainsatta fullmäktigemöte. På föredragningslistan fanns den aktuella förhandlingsituationen och kvällens stämning var både förväntansfull och spänd. Före mötet fick vi veta att man uppnått ett avtal inom den kommunala sektorn. Under kvällens gång läckte det ut allt mer information om avtalets innehåll och när mötet dröjt långt in på natten anlände Tehys ordförande och huvudförtroendeman för att berätta om förhandlingarnas resultat. Avtalets detaljer behandlades noggrant punkt för punkt, varvid fullmäktige godkände förhandlingsresultatet enhälligt.

Ilskan på sociala medier blossade upp. Överallt avreagerade sig besvikna anställda inom social- och hälsovårdssektorn: förhandlingsresultatet var inte det man hoppats på. Det var förskräckligt hur besvikelserna uttryckte sig i direkta personhot. Människorna var i princip redo att bränna förhandlarna och de som godkände avtalet på bål. Förväntningarna var höga och en del väntade sig underverk. Kunde lönen nu stiga till den nivå, som den på grund av vårdarens krävande arbetsuppgifter borde ligga på? Medlemmarnas höga förväntningar bidrog till en otrolig besvikelse. Även om avtalet är bättre än den allmänna linjen, löneförhöjningarna till och med lite högre och textförbättringarna betydande, tillfredsställde de inte fältet inom social- och hälsovården.

I förhandlingar är det trots allt, alltid frågan om en kompromiss mellan parterna – man förlorar något för att vinna något annat. Den som tror, att vi får allt och att alla målsättningar uppfylls till hundra procent, har inte insikt i förhandlingarnas natur. Staten och kommunerna har alltid vissa ramar för sin ekonomi, det förstår alla. Det faller nu bara inte överloppspengar, med vilka lönegropen kunde fyllas, ner ur träden.

Förstås skulle även jag gärna själv ta emot en bra kompensation för det ansvar, som jag bär på mitt jobb och för den tid som går förlorad från min fritid och familj. I det nuvarande jobbet är ansvaret så klart inte likadant som för er, kära kolleger. Ingen dör, om jag gör bort mig. För er alla lyfter jag högt på hatten och önskar verkligen, att respekten för arbetet börjar synas också annanstans än hos nöjda kunder. Om det är via ett eget avtal som vi får den här respekten, återstår att se. Trots alla besvikelser är det skäl att komma ihåg, vad vi inte skulle ha om fackföreningarna inte fanns.

Med önskan om en solig och ljus vår.

Marjo

MARJO LYYRÄ
ordförande
Suomen Kätilöliitto –
Finlands Barnmorskeförbund ry
Foto: Saara Partanen

